

Markó Béla

De ti ugyanazok vagytok

*Füzi Lászlóéknak Kecskemétre
a Forrás 50. születésnapjára*

*Ami nehéz volt,
az volt a legkönnyebb.
Négyszáz kilométerről is
összenéztünk a hátuk mögött.*

*Marosvásárhely és Kecskemét között
átláttunk a szigorúan ellenőrzött
füvek, fák, folyók fölött,
és integettünk egymásnak.*

*Ami bonyolult volt,
az volt a legegyszerűbb.
Fejben üzenetet.
Cipőben verset.*

*Ami leírhatatlanul rút volt,
az volt végül is a legszebb.
Hogy nemcsak ugyanazt mondtuk,
hanem ugyanazt is gondoltuk.*

*Hogy ideláttatok olyan messziről.
Még most is ideláttok.
Mások már közletről sem.
Vagyis nem azt, ami van.*

*Csak azt, ami nem lesz.
Olyan könnyű volt akkor a könny.
Alatta ott volt a látás.
Könnybe süllyesztett Atlantisz.*

*Ahogy a lankadatlan figyelem,
mint szemüveglencsébe gyűjtött napfény,
elolvasztja a szögesdrótot.
Egy levelezőlap végtelen kiterjedése.*

*Az átdobott könyv.
Az áthajított vers.
A néhány papírlapon utazó haza.
Azt sem tudom, hol van.*

*De ti ugyanazok vagytok.
Egymásra ismerünk.
Ne legyen olyan nehéz, mint akkor.
Legyen csak olyan könnyű, mint akkor.*

*Mert ami szép volt, rút lett.
Ezt nem kell megfejteni.
Nem kell már semmi más.
Csak ahogy kérdeztétek: - Hogy vagytok?*

*Volt átjárás kérdés és felelet között.
Az átjárhatatlan határokon.
Röpködtek ide-oda a rímek.
Miért olyan kevés most, ami sok?*

Marosvásárhely, 2018. október 22.